

at vi ogsaa maa skabe en saadan Ordning, at Jernbanen Øst for Aarhus, Grenaa-Banen, føres ind til Aarhus Hovedbanestation. Men for at dette kan ske, bliver det nødvendigt, at der foretages en større Ekspropriation inde i Hallsgade-Kvarteret end den, som allerede er sket, og jeg vil bede den højtærede Minister give os en Udtalelse om, hvorvidt han mener, at det kan gøres med den nuværende Lovhjemmel angaaende Ekspropriation, eller hvorledes Forholdet skal ordnes, thi man staar saaledes i det deroppe, at Arbejdet er paabegyndt, og det gaar ikke an at udsætte det i længere Tid, idet man da vil komme til at staa overfor en Standning af Arbejdet, som vil medføre tekniske Vanskeligheder og i ret høj Grad forøgede Udgifter. Derfor vil jeg gerne have en Udtalelse fra den højtærede Minister om, hvorvidt vi ikke nu, da det er givet, at der skal være Gennemkørselsstation ved Aarhus, ogsaa kan faa foretaget en Ekspropriation, saaledes at der med det samme kan foretages den Udvidelse, som er nødvendig, for at Grenaa-Banen kan føres ind til Aarhus H. Der vil, saa vidt jeg ved, blive noget nær samme Forhold ved Aarhus Banegaard som ved Statsbanegaarden her i Byen, men Sporene kommer til at ligge noget tværs for hinanden, idet der skal føres Sidebaner ind fra begge Sider, hvilket jo ikke finder Sted ved Københavns Banegaard. Det kan maaske se underligt ud, at det er nødvendigt at faa flere Spor ved Aarhus Banegaard end ved Københavns Banegaard, men det er ikke desto mindre, som Forholdene nu en Gang er, nødvendigt, at der skaffes Plads dertil. Jeg tør antage, at den højtærede Minister ved Besked om dette Forhold, og jeg vil derfor bede ham give os en Udtalelse i saa Henseende.

Hermed skal jeg anbefale Tinget at stemme for de foreliggende Lovforslag. Jeg kunde have ønsket, at vi ogsaa kunde have stemt for Ringbanen og faaet den gennemført, men jeg vil bede den højtærede Minister, som har lovet os et Lovforslag om Storstrømsbroen og Kalundborg—Aarhus-Ruten, om da at tage Ringbanen med.

Ellinger: Børsen kan paa sine store Dage ikke frembyde et mere kaotisk Billede end det, Rigsdagen frembyder i disse Dage, selv om man i dette Øjeblik maatte sige, at Stemningen paa Efterbørsen er noget mat. Hvad de foreliggende Lovforslag angaar, er der utvivlsomt ikke andet

at gøre end at tage dem, som de er, og er man paa det rene med det, er der ikke Grund til at holde lange Taler. Det er jo saa, at vi har haft meget vanskeligt ved at sætte os rigtig tilbørligt og grundigt ind i alle de Sager, som kommer her, Tryksværten er ikke tør endnu, naar Betænkningerne over Lovforslagene kommer til os, men nu skal vi jo arbejde stærkt. Naar man ser paa Resultatet, Gennemførelsen af de Lovforslag, som her er blevet forelagt, maa man sige, at Paris f. Eks. bliver en ren Sinke med Hensyn til Antal af Baner, som udstraaler fra den, i Sammenligning med mange Byer her i Landet, store og smaa, som Forholdene fremtidig vil blive for deres Vedkommende. Jeg vil imidlertid haabe, at det vil gaa saaledes, naar disse Baneanlæg en Gang bliver færdige, at faa har for mange, mien færre for lidt. Der har været Vanskeligheder med Hensyn til at faa disse Lovforslag gennemført, blandt andet fordi man nærede nogle Betæneligheder, der var virkelig Betæneligheder med Hensyn til at skaffe Pengene. Det er ganske mærkeligt, som det er gaaet. I Begyndelsen af denne Rigsdagssamling fremkom der Skatteforslag, Afgiftsforslag, og man blev anmodet om endelig at bevilge Pengene, selv om man derved gjorde Indgreb paa forskellige Steder, fordi det var haardt nødvendigt, Staten maatte nødvendigvis have Penge, om den skulde komme igennem. Men nu paa Samlingens Slutning synes det at være saa, at man har saa mange Penge, at man virkelig slet ikke ved, hvor man skal gøre af dem. Det er man imidlertid klar over, at til at bygge alle disse Baner har man maaske alligevel ikke Penge. Men saa gaar det her som saa mange andre Steder, man faar et Ord, som løser de bundne Tanker: Laan. Efter at man er ganske paa det rene med, at man neppe har Penge, gaar man til det forløsende Ord: Laan, vi kan laane os frem. Vel har vi i disse Aar maattet arbejde Statslaanene op til en meget betydelig Sum, men naar der kommer et saadant Forslag om Laan, saa bringer det store Sager til at glide. Nu skal de jo glide, det er jo bestemt, at disse Sager — selv om det utvivlsomt er rigtigt, hvad Ministeren siger, og man kunde jo give det en videre Betydning, end Ministerens Ord netop gav det, at det er ikke let for Rigsdagen at bedømme disse Baner — skal gaa af i dette Øjeblik, og den Frygt, som jeg hører, enkelte Medlemmer skulde have næret for, at jeg